

[Statsministeren.]

særlige kompensationsordning, som er lavet på arbejdsmarkedet. For det tredje omtalte jeg også i min redegørelse regeringens forslag om, at de sociale pensioner skal friholdes fra beskatning. Dette er ikke et forslag, der konkret kan tages stilling til i dag, men det er et forslag, som regeringen vil gøre, hvad den kan for at få vedtaget her i tinget.

Hr. Jens Møller gav udtryk for en særdeles positiv holdning til regeringens forslag. Jeg forstår godt, at der for de enkelte partier — det var også det, hr. Jens Møller sagde — måske ikke på alle områder er tale om livretter, men det, det drejer sig om i øjeblikket, sagde hr. Jens Møller, er, at vi ikke yderligere komplicerer situationen, men skaber resultater. Det tror jeg er noget meget fundamentalt.

Jeg vil i den forbindelse også sige, at jeg deler den opfattelse, som hr. Brusvang gav udtryk for. Finansministeren har allerede svaret på det, og jeg er enig. Det kan ikke nytte, at man ødelægger den sociale balance ved at skære de forkerte steder, når vi om kort tid skal til at drøfte finansloven. Vi bør altså undgå at skære i de sociale områder.

Må jeg slutte med at sige, at det, det drejer sig om nu, er, som hr. Christophersen udtrykte forhåbninger om, at usikkerheden holder op. Det, det drejer sig om, er for det første, at erhvervslivet ved, hvilke vilkår de har at arbejde under i de kommende 2 år. Det ved det, hvis regeringens forslag bliver vedtaget.

For det andet at erhvervslivet, arbejdsmarkedet, lønmodtagerne bliver klar over, at der ikke er nogen risiko, nogen fare, for en konflikt med alle de problemer, som den vil indeholde især i den aktuelle økonomiske situation.

For det tredje er det nødvendigt for at komme usikkerheden til livs, at folketinget klarer de problemer, som folketinget bliver stillet over for. Jeg mener, det er vældig vigtigt, at vi også ved disse lovforslags behandling ligesom kan demonstrere, at folketinget er indstillet på at gå i gang med at fjerne usikkerheden og prøve på at skabe stabilitet, økonomisk og politisk.

Jeg håber, at vi i den weekend, som nu snart begynder, kan finde frem til størst mulig enighed om en løsning af arbejdsmarkedets forhold og af indkomstudviklingen i

de kommende par år, således at skabelsen af den stabilitet, som alle sukker efter, i hvert fald ligesom kan blive påbegyndt.

Jeg har bemærket, at Industrirådet i nogle store annoncer i den svenske presse har sagt: „De kan regne med Danmark“. Jeg tror, det er vældig vigtigt, at vi også i folketinget kan bidrage til, at man kan regne med Danmark også uden for Danmarks egne grænser. Jeg tror, at det, der skal foregå i denne weekend, er en første og afgørende prøve på, om det vil ske.

Kjeld Olesen (S):

I denne sene aftentime har jeg ikke mange bemærkninger her i anden omgang. Jeg har lyttet med stor interesse til, hvad de mange ordførere har sagt om det oplæg, der er kommet fra regeringen. Det har ikke været skamros det hele, men på den anden side, når man lægger sammen, mener jeg, at resultatet bliver, at der i det, der er lagt frem, er en udmærket balance i tingene.

Som jeg sagde i mit første indlæg, er der såmænd også ting, vi godt kunne have tænkt os anderledes. De lavtlønnedes problemer har været draget frem. Også her finder jeg i virkeligheden, at der er en ganske god balance i forhold til andre grupper, og jeg deler helt hr. Hilmar Baunsgaards bemærkninger om, at i denne balance imellem de forskellige grupper er det denne gang ikke mindst tjenestemændene, som kommer ind i billedet og er med til at skabe forudsætninger for, at denne balance fastholdes.

Så har jeg en enkelt bemærkning både til hr. Gert Petersen og til hr. Henning Philipsen. Jeg vil udtrykke en, jeg vil kalde det stille forundring både over det, der blev sagt fra SF's side, og også over det tonefald, man øjensynlig fandt det nødvendigt at anvende især under hr. Henning Philipsens indlæg. Jeg lagde mærke til, at hr. Gert Petersen sagde, at det var noget af en bitter dag, og refererede til en tidligere forbundsformand for arbejdsmændene, der havde været imod indgreb, også selv om det indebar storkonflikt.

Jeg synes, at indlæggene fra SF på trods af en kraftig stemmeføring efterlader nogle ubesvarede spørgsmål. Det, der var fremme om urafstemning, er allerede besvaret af arbejdsministeren. Det må da stå helt klart — og jeg tror i virkeligheden også, det står